

**Mahkemece toplanan delillerin değerlendirilmesi sonucu davalı yüklenici şirketin sözleşmenin eylemli olarak feshedilmiş olmasında haksız olduğunun kabulü isabetli olmuştur. Dairemizin yerleşik içtihat ve uygulamalarına göre eser sözleşmesinin karşı tarafın kusuru ile feshi halinde kâr kaybının hesabında sözleşme ve dava tarihinde yürürlükte olan 818 Sayılı Borçlar Kanunu'nun 356. maddesinin yollamasıyla aynı Yasa'nın 325. maddesi hükmünde öngörülen yöntemin uygulanması gerekir. Sözü**

edilen bu yöntem “kesinti yöntemi”dir. Kesinti yöntemine göre davacı taşeronun yapılmayan sözleşme konusu işlerden ötürü mahrum kaldığı kârın hesaplanabilmesi için; yapılmayan işin sözleşmesinin feshi tarihindeki bedeli saptandıktan sonra, bu bedelden yüklenicinin işi tamamlamaması nedeniyle tasarruf ettiği malzeme ve işçilik bedelleri ile genel giderleri, bu süre içinde başka bir iş bulup çalışmışsa elde ettiği kâr, başka bir iş bulmaktan kasten kaçınmışsa

**elde etmekten kaçındığı kâr tespit ettirilip, yapılmayan iş bedelinden çıkarmak suretiyle bulunan miktarın kâr kaybı olduğunun kabulüyle davalı yüklenici şirketten tahsiline karar vermek gerekir**

1. Hukuk Dairesi

Esas No:2013/1894 Karar No:2014/1416

3. Tarihi:3.3.2014

Mahkemesi :İstanbul 18. Asliye Ticaret Mahkemesi  
Tarihi :05.12.2012 Numarası :2011/195-2012/257 Yukarıda tarih ve numarası yazılı hükmün temyizen tetkiki davacı vekili ile davalı T. H. İnş. ve Ticaret A.Ş vekili tarafından istenmiş ve temyiz dilekçelerinin süresi içinde verildiği anlaşılmış olmakla dosyadaki kağıtlar okundu gereği konuşulup düşünüldü: – K A R A R – Dava, bakiye iş bedelinin ve kâr kaybının tahsili istemine ilişkin olup, mahkemenin; davalılardan K. İstanbul Konut İmar Plan Turizm Ulaşım San. ve Tic. A.Ş. hakkındaki davanın reddine, diğer davalı T.. A.. hakkındaki davanın ise ıslah da dikkate alınarak kabulüne dair kararı davacı taşeron ile davalı yüklenici T.. A.. vekili tarafından temyiz edilmiştir. 1-Dosyadaki yazılara, kararın dayandığı delillerle yasaya uygun gerektirici nedenlere ve özellikle delillerin takdirinde bir isabetsizlik bulunmamasına göre davacı ile davalı şirketin aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan sair temyiz itirazlarının reddi gerekmiştir. 2-Davalı T.. A.. vekilinin diğer temyiz itirazlarına gelince;

Davacı vekili, davalılardan T.. A.. ile Silivri İkinci Etap B. Toplu Konutları 4. Bölge Konut İnşaatında bulunan A tipi 4. bloğun tuğla duvar işinin yapımı konusunda 22.09.2008 tarihinde ve dört adet A tipi bloğun yalıtım, sıva, seramik duvar, seramik döşeme, şap, alçı sıva, alçı perdah ve boya gibi ince işlerin yapımı konusunda da 05.01.2009 tarihinde sözleşmeler imzalandığını, işin bir kısmını bitirdiği halde iş bedelinin tamamının ödenmediğini, davalı şirket temsilcileriyle yapılan görüşme sonucunda ekonomik olarak zor durumda olmaları nedeniyle ödeme yapamadıklarının, kısa bir süre içerisinde ödemenin yapılacağını kendilerine iletildiğini, ancak bahsedilen ödemenin yapılmadığını, davalının iflas erteleme talebinde bulunduğunun haricen öğrenilmesi üzerine işin durdurulduğunu belirterek ödenmeyen bakiye iş bedeliyle beraber kâr kaybı olarak 30.000,00 TL'nin tahsilini istemiş, 14.11.2012 günlü ıslah dilekçesiyle istemini 219.376,30 TL'ye çıkarmıştır. Mahkemece; alınan bilirkişi raporu doğrultusunda 184.768,00 TL bakiye iş bedeli ile 34.608,30 TL kâr kaybının davalı yüklenici şirketten tahsiline, diğer davalı iş sahibi şirket yönünden ise davalı ile aralarında akdî ilişkinin olmaması nedeniyle hakkındaki davanın reddine karar verilmiştir. Mahkemece toplanan delillerin değerlendirilmesi sonucu davalı yüklenici şirketin sözleşmenin eylemli olarak feshedilmiş olmasında haksız olduğunun kabulü isabetli olmuştur. Dairemizin yerleşik içtihat ve uygulamalarına göre eser sözleşmesinin karşı tarafın kusuru ile feshi halinde kâr kaybının hesabında sözleşme ve dava tarihinde yürürlükte olan 818 Sayılı Borçlar Kanunu'nun 356. maddesinin yollamasıyla aynı Yasa'nın 325. maddesi hükmünde öngörülen yöntemin uygulanması gerekir. Sözü edilen bu yöntem "kesinti yöntemi"dir. Kesinti yöntemine göre davacı taşeronun yapılmayan sözleşme konusu işlerden ötürü mahrum kaldığı kârın hesaplanabilmesi için; yapılmayan işin sözleşmesinin feshi tarihindeki bedeli saptandıktan sonra, bu bedelden yüklenicinin işi tamamlamaması nedeniyle tasarruf ettiği malzeme ve işçilik bedelleri ile genel giderleri, bu süre içinde başka bir iş bulup çalışmışsa elde ettiği kâr, başka bir iş bulmaktan kasten kaçınmışsa elde etmekten kaçındığı kâr tespit ettirilip, yapılmayan iş bedelinden çıkarmak suretiyle bulunan miktarın kâr kaybı olduğunun kabulüyle davalı yüklenici şirketten tahsiline karar vermek

gerekir. Yukarda açıklanan ilkeler doğrultusunda kâr kaybı hesabı yapmayan bilirkişi raporunun hükme esas alınması doğru olmamış, kararın bozulması gerekmiştir. 3- Davacı tarafın temyizine gelince; Davacı taşeron dava dilekçesinde fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak şartıyla şimdilik 30.000,00 TL alacağın ticari faiziyle birlikte davalılardan tahsilini istemiş, 14.11.2012 günlü ıslah dilekçesiyle istemini 219.376,30 TL'ye çıkarmıştır. Mahkemece, ıslah istemi de dikkate alınarak davanın kabulüne, dava dilekçesinde belirtilen 30.000,00 TL'ye dava tarihinden itibaren değişen oranlarda reeskont faizi uygulanmasına, ıslah edilen miktar için ise ıslah dilekçesinde faiz isteminde bulunulmadığı için faiz uygulanmamasına karar verilmiştir. Oysa, davacı dava dilekçesinde istemiş olduğu alacak miktarını ıslah etmiş, faiz ile ilgili herhangi bir ıslah talebinde bulunmadığı gibi faiz isteminden de vazgeçmemiştir. Bu nedenle ıslah edilen 189.376,30 TL için de temerrüdün oluştuğu ıslah tarihinden itibaren reeskont faizi uygulanması gerekirken bu istemin reddedilmiş olması da doğru olmamıştır. SONUÇ:Yukarıda 1.bentte açıklanan nedenlerle davacı ile davalı T.. A.. vekilinin sair temyiz itirazlarının reddine, kararın 2.bent uyarınca davalı şirket, 3.bent uyarınca da davacı şirket yararına BOZULMASINA, ödedikleri temyiz peşin harçlarının istek halinde temyiz eden davacı ve davalı Turan Haznedaroğlu İnş. ve Ticaret A.Ş.'ye geri verilmesine, karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 15 gün içersinde karar düzeltme isteminde bulunulabileceğine 03.03.2014 gününde oybirliğiyle karar verildi. ]]>